

Dret a la conciliació

El sistema actual de vacances ha deixat de tenir sentit

MONTSE
Ros

«Com més com, menys per què» (Jorge Wagensberg).

I Per què mantenim un calendari escolar rural i eclesiàstic? El nostre calendari té unes llargues vacances a l'estiu, perquè hi va haver un temps en què es necessitaven totes les mans possibles, incloses les del professorat i les de l'alumnat, per fer la collita. En això hi anaven les garrofes. El nostre calendari té vacances per Nadal i per Setmana Santa perquè l'Església era la institució educativa bàsica, el professorat era religiós i aquells dies calien per als oficis. Ja fa molt de temps que això no té sentit pedagògic, ni econòmic, ni religiós. Les raons per a un canvi d'horaris i calendaris escolars són senzilles i disfruten d'un gran acord. En primer lloc, l'aprenentatge i el benestar augmenten amb l'alternança de períodes de treball i concentració amb períodes de descans, o joc lliure o activitat física. Això val per a l'horari diari i per al calendari escolar. És una millora educativa. En segon lloc, l'aprenentatge i benestar creixen amb el temps i la qualitat de les relacions familiars, veïnals, escolars. És una millora educativa. El problema no és el perquè. El problema és el com.

'Col·locar' els nens

¿Com es pot fer perquè els dos elements no entrin en contradicció? Si el calendari escolar s'ordena a partir de la lògica de l'aprenentatge dins de la pròpia institució i no atén les necessitats de conciliació, el que guanya per una banda, ho perd per l'altra. Col·locar els nens i les nenes no és el mateix que conviure amb ells, ni alleuja l'estrès escolar. Atendre les necessitats de conciliació supera el món escolar. Implica els horaris del comerç, convenis laborals, calendaris d'universitaris que aprofiten les seves vacances per treballar de

monitors... Organitzar-ho és laboriós i necessita un impuls polític més gran que el de les conselleries d'educació.

Esther Sánchez va publicar el 2011 *Conciliar per educar*. Posava en relleu un conflicte normatiu a tenir en compte. El Codi Civil encarrega a la família la cura, custòdia i l'educació del menor. Si algú no ho fa pot ser denunciat i sancionat. Aquesta obligació civil topa amb la de complir un horari laboral estipulat per contracte. Si algú no el compleix pot ser sancionat o acomiadat. Es coneix bé la progressiva desregulació horària i l'extensió del temps de disponibilitat. La jurisprudència manté la preeminència de complir els drets de l'empresa estipulats per contracte. És el moment de canviar. L'interès superior de la infància ha de prevaler per fixar el dret a la conciliació i a horaris socials de convivència. Des d'aquesta prelació, s'han de renegociar convenis i contractes per compatibilitzar una organització eficient de la feina amb el dret superior de la infància. ≡

Secretària de política educativa de la Federació d'Ensenyament de CCOO.

